

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 608

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 21 iunie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
184. — Lege pentru instituirea zilei de 24 iunie ca „Ziua lei”	2
905. — Decret privind promulgarea Legii pentru instituirea zilei de 24 iunie ca „Ziua lei”	2
★	
906. — Decret privind conferirea Ordinului și Medaliei <i>Meritul Sportiv</i>	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 25 din 27 ianuarie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală	4–7
Decizia nr. 80 din 3 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2), ale art. 6 lit. c) și ale art. 9 alin. (4) din Legea nr. 55/2020, precum și ale art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă	8–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.466. — Ordin al ministrului finanțelor privind prospectele operațiunilor de preschimbare și de răscumpărare anticipată a titlurilor de stat aferente lunii iunie 2022	14–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru instituirea zilei de 24 iunie ca „Ziua lei”**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se instituie ziua de 24 iunie ca „Ziua lei”.

Art. 2. — (1) Cu prilejul „Zilei lei” pot fi organizate activități culturale, sociale și artistice și pot fi difuzate, prin mijloace de informare în masă, materiale care vizează promovarea și protejarea lei.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot acorda sprijin logistic și pot alocă fonduri din bugetele proprii în vederea organizării și derulării în bune condiții a evenimentelor dedicate, în limita alocărilor bugetare aprobate. Unitățile de învățământ, unitățile de cult, centrele comunitare, instituțiile culturale, precum și reprezentanțele diplomatice ale României sunt invitate să participe la acțiuni de promovare a lei.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 21 iunie 2022.
Nr. 184.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru instituirea zilei de 24 iunie
ca „Ziua lei”**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru instituirea zilei de 24 iunie ca „Ziua lei” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 iunie 2022.
Nr. 905.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului și Medaliei *Meritul Sportiv*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A și B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 9/2003 privind Ordinul *Meritul Sportiv* și Medalia *Meritul Sportiv*, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere a rezultatelor obținute la evenimentul competițional „Invictus Games Haga 2022”, pentru talentul, dăruirea și profesionalismul dovedite în promovarea imaginii Armatei României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I:

1. domnului plutonier-adjutant Căpățînă *Ion Iulian-Constantin*;
2. domnului plutonier-major Cojocar *Emil Emil-Florin*;
3. domnului plutonier-major Romila *Anton Eduard-Vlad*;
4. domnului caporal clasa a II-a Neagu *Ion Marcel*.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a:

1. domnului plutonier-adjutant principal (rz.) Bolovan *Florin Florin*;
2. domnului plutonier-adjutant principal (rz.) Toma *Gheorghe Mihai-Ion*;
3. domnului caporal clasa a III-a Ciolan-Uță *Ion Valentin*.

Art. 3. — Se conferă Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a, cu o baretă:

1. domnului locotenent-colonel Munteanu *Gheorghe Robert-George*;
2. domnului maior Ion *Marin Gabriel*;
3. domnului maior Nicola *Ștefan Dănuț*;
4. domnului plutonier-adjutant principal Slăniceanu *Valeriu Valerică-Costinel*;
5. domnului plutonier-adjutant principal (rz.) Mănăilă *Alexandru Eugen*;
6. domnului plutonier-adjutant principal (rtr.) Vuță *Gheorghe Florin*;
7. domnului plutonier-adjutant (rz.) Bica *Teodor Nicușor-Dorel*;
8. domnului plutonier-adjutant Matei *Gheorghe Gheorghe-Irinel*;
9. domnului plutonier-major Butoi *Dorel Ionuț-Claudiu*;
10. domnului caporal clasa a III-a Pătru *Stancu Eugen-Valentin*.

Art. 4. — Se conferă Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a:

1. domnului general-maior Postu *Neculai Corneliu*;
2. doamnei locotenent-colonel Bădoi *Gheorghe-Ilie Andreea-Gezalina*;
3. domnului căpitan Ailenei *Ion Gabriel-Andrei*;
4. doamnei locotenent Vuță *Florin Florentina-Bianca*;
5. domnului sublocotenent Maestru *Corneliu-Alexandru Alexandru-Felix*;
6. domnului plutonier-adjutant (rz.) Ilovan *Mihai-Gavrilă Angel-Paul*;
7. domnului plutonier-adjutant (rz.) Olteanu *Marian Cătălin-Cristian*;
8. domnului plutonier-adjutant (rtr.) Boc *Viorel Florin*;
9. domnului plutonier-adjutant Hanganu *Lucian Cristian-Gabriel*;
10. domnului plutonier-major Turoi *Ion Florian-Laurențiu*;
11. domnului plutonier-major Nicula *Ion Marian*;
12. domnului plutonier-major Taifas *Ion Marius-Bertoni*;
13. domnului caporal clasa a III-a Cănuți *Marian Marius-Cristian*;
14. domnului caporal clasa a III-a Ola *Vasile Adrian-Sergiu*;
15. doamnei fruntaș Miia *Constantin Ioana-Cristina*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 25**

din 27 ianuarie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria-Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) și ale art. 340 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Somaco Construct — S.R.L. din Constanța, în Dosarul nr. 1.216/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.929D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele de ședință acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 603 din 28 septembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 565 din 16 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.216/1/2018, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) și ale art. 340 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea Somaco Construct — S.R.L. din Constanța, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate la judecătorul de cameră preliminară, în temeiul dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală, împotriva unei ordonanțe a procurorului ierarhic superior celui care a dispus soluția de clasare, ordonanță prin care a fost respinsă o cerere de redeschidere a urmăririi penale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă principiul legalității, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, principiul realizării justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe

judecătorești stabilite de lege, precum și dreptul la un recurs efectiv. În acest sens, arată că soluția legislativă care asigură posibilitatea exercitării controlului judiciar doar în cazul admiterii cererii de redeschidere a urmăririi penale, cu excluderea ordonanței prin care este respinsă o astfel de cerere, creează un tratament juridic diferit pentru situații similare, împiedicând accesul la justiție al persoanelor interesate. Consideră că regimul confirmării legalității soluțiilor dispuse de procuror cu privire la cererile de redeschidere a urmăririi penale trebuie să aibă o aplicare unitară, indiferent dacă ordonanțele dispuse sunt de admitere sau de respingere, doar astfel putând fi asigurată respectarea obligatorie a legii, potrivit principiului fundamental reglementat de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. În condițiile în care ordonanțele de respingere a cererii de redeschidere a urmăririi penale nu sunt supuse, similar ordonanțelor prin care se dispune redeschiderea urmăririi penale, controlului de legalitate al judecătorului de cameră preliminară, se creează premisele aplicării discreționare a normelor procesual penale, activitatea de urmărire penală devenind un simplu act arbitrar, situație ce încalcă două dintre principiile esențiale care guvernează activitatea procurorilor: principiul legalității și cel al imparțialității. De asemenea, soluția legislativă ce nu asigură posibilitatea exercitării controlului judiciar cu privire la ordonanța prin care este respinsă o cerere de redeschidere a urmăririi penale — în baza unui raționament discriminatoriu și nejuridic — suprimă materializarea dreptului de acces liber la justiție al persoanei vătămate, drept ce presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește. Prin excluderea de la controlul judiciar a ordonanțelor de respingere a cererii de redeschidere se creează un tratament discriminatoriu pentru persoanele ale căror interese legitime sunt vătămate de aceste ordonanțe față de ceilalți participanți la procesul penal, care, în ipoteza ordonanței de redeschidere a urmăririi penale, au dreptul de a-și apăra interesele procesuale, în mod echitabil, în fața unei instanțe independente și imparțiale, instituite prin lege. Arată că, prin stabilirea competenței de soluționare a cererii de redeschidere a urmăririi penale în sarcina procurorului ierarhic superior, legiuitorul reglementează un cadru al înfăptuirii justiției ce excedează celui configurat prin dispozițiile Legii fundamentale, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (1). Mai susține că ordonanța de respingere a cererii de redeschidere a urmăririi penale — atunci când normele procesual penale sunt aplicate în mod arbitrar, iar opinia doctrinară prevalează în fața autorității de lucru judecat a încheierilor Înaltei Curți de Casație și Justiție — constituie, la fel ca ordonanțele de clasare, tot o formă de vătămare a intereselor legitime, constând în „atingerea adusă principiilor fundamentale ale procesului penal din care rezultă posibilitatea de a nu se

realiza scopul acestuia”. Situații de încălcare, cu gravă neglijență sau rea-credință, a normelor de drept material sau procesual penal se pot întâlni, deopotrivă, atât în cuprinsul ordonanțelor de clasare și al celor de redeschidere a urmăririi penale, cât și în cuprinsul ordonanțelor de respingere a cererii de redeschidere a urmăririi penale, însă numai în cazul celor dintâi încălcarea dispozițiilor legale este sancționată prin desființarea actului de către judecătorul de cameră preliminară.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile de lege criticate nefiind în contradicție cu prevederile constituționale. Invocă, în acest sens, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 475 din 27 iunie 2017.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 335 alin. (4) și ale art. 340 din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autoarei excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește numai dispozițiile art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 84 și 89 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 335 alin. (4): „(4) *Redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, cu citarea suspectului sau, după caz, a inculpatului și cu participarea procurorului, asupra legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică soluționarea cererii de confirmare.*”;

— Art. 340 alin. (1): „(1) *Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră*

preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 126 alin. (1) privind realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 8 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 16 și ale art. 21 din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

13. Astfel, prin Decizia nr. 603 din 28 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 14 noiembrie 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că procurorul, ca titular al dreptului de a exercita acțiunea penală, este cel care decide cu privire la rezultatul urmăririi penale, fie prin trimiterea în judecată a inculpatului, fie prin adoptarea unei soluții de neurmărire sau netrimitere în judecată (clasare, respectiv renunțare la urmărirea penală), tot o modalitate de finalizare a urmăririi penale fiind și încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, reglementată distinct, ca procedură specială. Terminarea urmăririi penale are însă un caracter relativ, întrucât există posibilitatea ca aceasta să fie reluată, actele emise de procuror nebucurându-se de autoritate de lucru judecat.

14. În ceea ce privește instituția redeschiderii urmăririi penale, prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că aceasta constituie, potrivit dispozițiilor art. 332 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, un caz de reluare a urmăririi penale. Sediul materiei îl reprezintă prevederile art. 335 din Codul de procedură penală, potrivit cărora redeschiderea urmăririi penale vizează situațiile în care urmărirea penală a fost finalizată printr-o ordonanță de clasare sau printr-una de renunțare la urmărirea penală. Redeschiderea se dispune atât de către procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția, dacă ulterior constată că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, cât și de către însuși procurorul care a dispus soluția, dacă au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea ori dacă constată că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite conform dispozițiilor art. 318 alin. (6) din Codul de procedură penală. De asemenea, potrivit prevederilor art. 335 alin. (5) din același cod, redeschiderea urmăririi penale are loc și atunci când judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea împotriva soluției de clasare și a trimis cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale, sens în care dispozițiile judecătorului de cameră preliminară sunt obligatorii pentru organul de urmărire penală.

15. Așa cum a reținut Curtea Constituțională — prin Decizia nr. 603 din 28 septembrie 2017, citată anterior —, ca regulă generală, redeschiderea urmăririi penale este, sub sancțiunea nulității, supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile. O astfel de abordare a fost desprinsă din necesitatea punerii de acord a instituției cu exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, prin hotărârile din 22 mai 1998, 3 iunie 2003 și 4 august 2005, pronunțate în cauzele *Vasilescu împotriva României*, paragraful 41, *Pantea împotriva României*, paragraful 236, și *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 20, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că procurorii români, care acționează în calitate de magistrați ai Ministerului Public, nu îndeplinesc condiția de independență față de executiv. Totodată, prin Hotărârea pronunțată în Cauza *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 20, Curtea de la Strasbourg a subliniat necesitatea ca posibilitatea acordată parchetului de a redeschide urmărirea penală să fie supusă autorizării unei instanțe naționale, care să fie obligată să examineze temeinicia unei astfel de cereri, în sensul aprecierii dacă redeschiderea cazului nu este inechitabilă sau perioada scursă de la încetarea anchetei nu este excesivă. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că lipsurile care apar în realizarea anchetelor inițiale nu sunt imputabile reclamanților și nu trebuie să îi pună pe aceștia în situații defavorabile. Așadar, procedura confirmării de către judecătorul de cameră preliminară a ordonanței de redeschidere a urmăririi penale reprezintă un remediu împotriva puterii discreționare a procurorului de a reactiva procesul penal.

16. În continuare, prin Decizia nr. 603 din 28 septembrie 2017, mai sus menționată, Curtea Constituțională a observat că redeschiderea urmăririi penale are ca efect reluarea urmăririi penale, conform prevederilor art. 285 și următoarele din Codul de procedură penală. În acest sens, dispozițiile art. 335 alin. (1) din același cod prevăd că, dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale, prevederile art. 317 din Codul de procedură penală urmând a fi aplicate în mod corespunzător. Astfel, redeschiderea urmăririi penale are ca finalitate dispunerea de către procuror a uneia dintre soluțiile prevăzute de dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală, respectiv fie trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal, fie clasarea sau renunțarea la urmărire. Dacă ultimele două potențiale soluții nu schimbă situația juridică a persoanei în privința căreia se dispune redeschiderea urmăririi penale, soluția de trimitere în judecată, prin rechizitoriu, are ca efect supunerea acesteia cercetării judecătorești. Dar, în oricare dintre cele trei situații juridice analizate, împotriva persoanei referitor la care este confirmată soluția de redeschidere a urmăririi penale va fi formulată o acuzație în materie penală.

17. De asemenea, Curtea Constituțională a constatat că procedura de confirmare de către judecătorul de cameră preliminară a redeschiderei urmăririi penale, astfel reglementată, constituie o garanție procesuală a caracterului echitabil al actului de redeschidere a urmăririi penale acordată participanților la procesul penal, conform prevederilor art. 21 alin. (3) din

Constituție și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenție. Ca urmare a instituirii acestor garanții, atât persoana în privința căreia este formulată o acuzație în materie penală, cât și ceilalți participanți la procesul penal au dreptul de a-și apăra interesele procesuale, în mod echitabil, în fața unei instanțe independente și imparțiale, instituite prin lege. Totodată, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 335 alin. (6) din Codul de procedură penală, legiuitorul a instituit o excepție de la regula potrivit căreia ordonanțele de redeschidere trebuie supuse confirmării judecătorului de cameră preliminară. Astfel, dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția infirmă soluția de netrimiteră în judecată și dispune redeschiderea urmăririi penale, anterior comunicării ordonanței care cuprinde această soluție, redeschiderea urmăririi penale nu este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară. O astfel de soluție își găsește justificare în prevederile constituționale ale art. 132 alin. (1) referitoare la principiile care guvernează activitatea procurorilor, conform cărora „*Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic*”. În acord cu dispozițiile art. 304 alin. (2) din Codul de procedură penală privind infirmarea actelor procesuale sau procedurale, procurorul ierarhic superior, când constată că un act sau o măsură procesuală a procurorului ierarhic inferior nu este dată cu respectarea dispozițiilor legale sau este neîntemeiată, o infirmă motivat, din oficiu sau la plângerea persoanei interesate. De aceea, dacă procurorul ierarhic superior constată necesitatea infirmării soluției, pronunță o ordonanță al cărei efect imediat constă în necomunicarea ordonanței de clasare. Fiind infirmată și necomunicată, ordonanța de clasare nu există și, deci, nu produce niciun efect cu privire la drepturile procesuale ale persoanelor interesate și, cu precădere, cu privire la dreptul acestora de a se adresa cu plângere judecătorului de cameră preliminară. Un astfel de drept nu a fost însă suprimat, ci numai prorogat până la pronunțarea unei noi soluții în cauză, fie de clasare ori renunțare la urmărirea penală, fie de trimitere în judecată, situații în care persoana interesată se poate adresa judecătorului de cameră preliminară, după comunicare, în termenul stabilit prin prevederile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, urmând ca, în situația emiterii unui rechizitoriu, toate aspectele relevate să fie supuse judecătorului de cameră preliminară în procedura de filtru prevăzută de dispozițiile art. 342 și următoarele din același cod. În plus, este posibil ca, după infirmare, procurorul să pronunțe tot o soluție de clasare, care, ulterior, să fie din nou infirmată de către procurorul ierarhic superior. Dacă infirmarea intervine ca urmare a unei plângeri formulate după comunicarea soluției, atunci o asemenea ordonanță va fi supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară. Dacă însă infirmarea intervine din oficiu, anterior comunicării soluției de clasare, vor fi aplicabile dispozițiile art. 335 alin. (6) din Codul de procedură penală, care dau expresie principiului subordonării ierarhice, fără ca prin aceasta să fie afectat accesul liber la justiție. Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile de lege anterior menționate nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, asigură exercitarea acestuia, prin aceea că au menirea de a garanta soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin eficientizarea activității de urmărire penală.

18. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea Constituțională nu a reținut critica potrivit căreia soluția legislativă care asigură posibilitatea exercitării controlului judiciar

doar în cazul admiterii cererii de redeschidere a urmăririi penale, cu excluderea ordonanței prin care este respinsă o astfel de cerere, încalcă principiul legalității, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Ordonanța de respingere a unei cereri de redeschidere a urmăririi penale nu este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, întrucât — spre deosebire de ordonanța de redeschidere a urmăririi penale — o asemenea soluție nu presupune o acuzație în materie penală, astfel că nu schimbă cu nimic situația juridică a persoanelor care au avut calitatea de părți sau de subiecți procesuali principali în dosarul penal în care s-a dispus de către procuror o soluție de neurmărire sau netrimitere în judecată. Totodată, așa cum reiese din analiza prevederilor Codului de procedură penală și a jurisprudenței recente a Curții Constituționale, accesul la justiție al persoanelor interesate este asigurat, oricare ar fi soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată dispusă de către procuror — clasare, respectiv renunțare la urmărirea penală.

19. Astfel, în ceea ce privește ordonanțele de clasare, persoana interesată are la dispoziție procedura plângerii la procurorul ierarhic superior, reglementată de dispozițiile art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în cazul soluțiilor de clasare, plângerea se poate face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția. Ținând cont de jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat că actele prin care procurorul pune capăt conflictului de drept penal, fiind modalități de înlăptuire a justiției, trebuie să fie supuse cenzurii judecătorului (Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998), legiuitorul a reglementat, prin prevederile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, procedura plângerii la judecătorul de cameră preliminară. În acest sens, chiar dispozițiile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală — criticate în prezenta cauză — stabilesc că persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face

plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Dacă judecătorul de cameră preliminară — în temeiul dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. b) sau alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală — admite plângerea împotriva soluției de clasare și trimite cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale, atunci, potrivit prevederilor art. 335 alin. (5) din Codul de procedură penală, devine incidentă instituția redeschiderii urmăririi penale.

20. Așa fiind, Curtea — prin Decizia nr. 603 din 28 septembrie 2017, mai sus menționată — a constatat că dispozițiile art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd în mod clar și previzibil actele procurorului supuse controlului judiciar și asigură accesul la justiție al persoanelor interesate, fără a crea un tratament juridic diferit pentru situații similare.

21. În același sens este și Decizia nr. 454 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 18 noiembrie 2019.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Pentru argumentele mai sus arătate, Curtea constată că dispozițiile art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă nici prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție și nici dispozițiile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

24. În ceea ce privește dispozițiile art. 52 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în cauza de față.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Somaco Construct — S.R.L. din Constanța, în Dosarul nr. 1.216/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 335 alin. (4) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 ianuarie 2022.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80

din 3 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2), ale art. 6 lit. c) și ale art. 9 alin. (4) din Legea nr. 55/2020, precum și ale art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, excepție ridicată de Ernő Kovács în Dosarul nr. 1.425/337/2021 al Judecătoriei Zalău — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.771D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.938D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, respectiv a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2), ale art. 6 lit. c), ale art. 9 alin. (4) și ale art. 13 din Legea nr. 55/2020, precum și ale art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, excepție ridicată de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 2.619/301/2021 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.938D/2021 la Dosarul nr. 3.771D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate referitoare la art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, prin care au fost modificate dispozițiile art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020, și invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 50 din 15 februarie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 3 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.425/337/2021, **Judecătoria Zalău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19. Excepția a fost ridicată de Ernő Kovács într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unui proces-verbal de constatare a unei contravenții și de aplicare a sancțiunii pentru neputerea măștii de protecție în spațiul public.**

8. Prin Încheierea din 15 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.619/301/2021, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, respectiv a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2), ale art. 6 lit. c), ale art. 9 alin. (4) și ale art. 13 din Legea nr. 55/2020, precum și ale art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă. Excepția a fost ridicată de Eduard Cristian Irimia cu prilejul soluționării apelului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care s-a respins plângerea formulată împotriva unui proces-verbal de constatare a unei contravenții și de aplicare a sancțiunii pentru neputerea măștii de protecție în spațiul public.**

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că a crea instituția „stare de alertă”

printr-un cadru legal, determinând restrângerea unor drepturi prin hotărâri ale Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne, reprezintă o încălcare a statului de drept.

10. Ca motiv de neconstituționalitate extrinsecă privind Legea nr. 55/2020, este invocată lipsa avizului Consiliului Economic și Social și se susține inexistența pandemiei și a Guvernului României ca persoană juridică legal înființată. De asemenea, se mai invocă încălcarea prevederilor art. 15 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art. 20 din Constituție, iar în susținerea criticilor este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 8 iunie 2021.

11. Se mai susține că Legea nr. 55/2020 este neconstituțională, în ansamblul său, întrucât la momentul adoptării sale era în vigoare un alt act normativ, cu același obiect de reglementare, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu incidență în domeniul managementului situațiilor de urgență și al protecției civile. Practic, există două acte normative care reglementează același lucru, și anume, instituirea stării de alertă și măsurile ce pot fi dispuse pe perioada în care este instituită starea de alertă. Această dublă reglementare conduce la apariția unor situații de incoerență și instabilitate legislativă, contrare principiului securității raporturilor juridice, în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii conform art. 1 alin. (5) din Constituție, și încalcă în mod vădit prevederile art. 13, 14, 15, 16 și 17 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, fapt ce conduce la neconstituționalitatea legii în ansamblul său, întrucât aceasta este lipsită de claritate și predictibilitate.

12. Se mai arată că Legea nr. 55/2020, în ansamblul său, încalcă principiul proporționalității, întrucât măsurile adoptate în temeiul acesteia nu sunt necesare în contextul actual.

13. De asemenea, se susține că exercițiul drepturilor și libertăților constituționale poate fi supus numai unor limitări temporare și numai prin lege, ca act juridic al Parlamentului; nu sunt permise astfel de restrângeri prin ordonanțe de urgență ale Guvernului, hotărâri ale Guvernului sau ordine ale miniștrilor, așa cum rezultă din art. 115 alin. (6) din Constituție. Tot astfel, drepturile și libertățile constituționale pot fi limitate în exercițiul lor numai pentru cazurile justificate de necesitatea înlăturării unei calamități naturale ori a consecințelor unui dezastru sau ale unui sinistru deosebit de grav, iar măsurile sunt disproporționate.

14. Referitor la excepția de neconstituționalitate a art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, se susține că în cazul acesteia nu numai că nu a existat nicio evaluare asupra impactului măsurilor reglementate, însă aceasta modifică o lege ce restrânge drepturi și libertăți pe care nu le enumeră limitativ în conținutul său. Într-o atare ipoteză, ar exista o lege modificată prin ordonanțe de urgență succesive, ce restrâng drepturi și libertăți, în afara exigențelor art. 53 din Constituție. De asemenea, din interpretarea coroborată a art. 61 și 115 din Constituție, Guvernul nu poate emite ordonanțe de urgență în afara sferei de abilitare a Parlamentului. Guvernul motivează adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020 raportându-se la situația generată de alte acte normative și nu la situația extraordinară ce ar putea motiva emiterea unei ordonanțe de urgență. Legea nr. 55/2020 are caracter esențialmente temporar și a fost adoptată într-un context excepțional ce a avut în vedere toți factorii pe care Guvernul îi enumeră în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020. Voința legiuitorului primar a fost de a defini obligativitatea purtării măștii de protecție în spații publice închise, ceea ce conferă predictibilitatea normei de drept, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 modifică art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020 prin eliminarea termenului „închise”. Motivarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020 nu cuprinde niciun aspect ce determină

modificarea art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020, situația extraordinară nu există și, astfel, sunt încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5) și ale art. 115 alin. (4) din Constituție. Nu se poate pune problema de pasivitate a autorității legislative, de vreme ce aceasta a adoptat o lege cu 7 luni înaintea adoptării ordonanței de urgență de modificare, iar Guvernul nu a acționat în mod obiectiv, ci arbitrar. De asemenea, ordonanța de urgență menționată, ce nu a fost trimisă spre dezbateră și aprobare Camerei Deputaților și Senatului, încalcă prevederile art. 115 alin. (5) și (6) din Constituție, deoarece restrânge drepturi fundamentale. Se susține încălcarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, iar în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale. De asemenea, se arată că introducerea obligativității portului măștii în spații deschise înseamnă restricționarea circulației în exterior în funcție de portul măștii, restricționarea dreptului de a respira liber, dreptului la sănătate, precum și restricționarea dreptului la propria imagine, demnitate, onoare. Totodată, nedefinirea în lege a caracteristicilor obiectului generic denumit „mască de protecție”, astfel încât acesta să poată fi corect identificat atât de subiectul obligației (cetățeanul), cât și de autoritatea publică, intră în contradicție cu tehnica de legiferare din Legea nr. 24/2000 și cu cele statuate de Curtea Constituțională la paragraful 68 al Deciziei nr. 392 din 8 iunie 2021. În acest context se susține și încălcarea art. 22 alin. (1) din Constituție.

15. **Judecătoria Zalău** — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că măsura purtării măștii de protecție face parte din ansamblul măsurilor reglementate de Legea nr. 55/2020 în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19 și vizează protecția persoanei care poartă masca. Raportat la dispozițiile art. 30 din Constituție, instanța apreciază că purtarea măștii de protecție nu reprezintă nicidecum o suprimare a libertății de exprimare. Chiar dacă se admite că libertatea de exprimare ar fi restrânsă prin obligativitatea purtării măștii de protecție, această măsură este necesară pentru protejarea sănătății.

16. Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, instanța reține că ordonanțele de urgență nu sunt adoptate în baza abilitării Guvernului de către Parlament (prin lege specială de abilitare), în sensul art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție, ci în cadrul evocat de dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție. Instanța apreciază că dispozițiile evocate au fost respectate și în adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020. Astfel, situația excepțională ce a impus adoptarea ordonanței de urgență a fost indicată în cuprinsul acesteia. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 a intrat în vigoare la 6 noiembrie 2020, după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 6 noiembrie 2020.

17. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020, instanța reține că restrângerea exercițiului drepturilor în starea de alertă se face în temeiul Legii nr. 55/2020, iar nu în temeiul hotărârilor Guvernului, acestea fiind emise pentru organizarea executării legii arătate, în conformitate cu art. 108 alin. (1) și (2) din Constituție. Astfel, executivul are doar atributul de a selecta, în funcție de datele concrete ale evoluției pandemiei la un anumit moment, acele măsuri prevăzute la nivelul legii care sunt cele mai adecvate atingerii obiectivului stabilit de legiuitor, cu o restrângere proporțională a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți ale persoanei.

18. Totodată, în ceea ce privește susținerea caracterului hibrid al stării de alertă, instanța face precizarea că instituția stării de alertă a fost creată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004, care nu permite autorităților

administrative să dispună măsuri prin care se restrâng drepturi și libertăți fundamentale, acest act normativ având principalul rol de a reglementa cadrul organizatoric al Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență (SNMSU). Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 prin care se instituie starea de alertă reglementează, totodată, și faptul că măsurile dispuse de entitățile care fac parte din SNMSU trebuie să fie luate în condițiile și limitele legii, deoarece starea de alertă nu este o stare excepțională în înțelesul constituțional al noțiunii. Instituirea stării de alertă nu este altceva decât o măsură organizatorică, ce permite punerea în aplicare de către entitățile din SNMSU, conform competențelor specifice acestora, a măsurilor necesare pentru a face față unor situații de urgență. Instituirea stării de alertă nu schimbă cu nimic cadrul legal preexistent, nu conduce la dobândirea de noi competențe speciale de către entitățile din cadrul SNMSU și, în niciun caz, nu le permite să dispună măsuri derogatorii de la normele legale în vigoare. Așadar, orice măsura luată cât timp este activată starea de alertă trebuie să aibă o bază legală clar definită, neputând fi luate măsuri și întreprinse acțiuni care nu au un temei legal.

19. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că atât dispozițiile Legii nr. 55/2020, cât și prevederile art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate

21. **Guvernul**, în Dosarul nr. 3.771D/2021, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 3 alin. (2) și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020 nu contravin, prin conținutul lor, prevederilor constituționale invocate, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 381 din 8 iunie 2021, Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, Decizia nr. 392 din 8 iunie 2021 și Decizia nr. 457 din 25 iunie 2020. Reține că dispozițiile art. 3 alin. (2) și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020 nu permit o permanentizare a stării de alertă, ci doar prevăd menținerea acesteia atât timp cât se păstrează condițiile obiective care justifică instituirea unor măsuri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale, cu respectarea condițiilor constituționale ale art. 53.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, și dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2), ale art. 6 lit. c), ale art. 9 alin. (4) și ale art. 13 din Legea nr. 55/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind

unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 6 noiembrie 2020.

25. În Dosarul nr. 3.938D/2021, referitor la dispozițiile art. 13 din Legea nr. 55/2020, din examinarea actelor aflate la dosarul cauzei, Curtea observă că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează soluția legislativă cuprinsă în art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, prin care au fost modificate dispozițiile art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020, și, în consecință, urmează a reține ca obiect al excepției normele juridice cuprinse în actul normativ modificator, adică art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020.

26. În consecință, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate Legea nr. 55/2020, în ansamblul său, și dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2), ale art. 6 lit. c) și ale art. 9 alin. (4) din Legea nr. 55/2020, precum și ale art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020.

Dispozițiile criticate din Legea nr. 55/2020 au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1) și (2): „(1) Starea de alertă se instituie de Guvern prin hotărâre, la propunerea ministrului afacerilor interne, și nu poate depăși 30 de zile. Starea de alertă poate fi prelungită, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne.

(2) Starea de alertă se instituie pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, după caz.”;

— Art. 6 lit. c): „Hotărârile prin care se declară ori se prelungește starea de alertă, precum și cele prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă cuprind:

(...);

c) măsuri pentru creșterea capacității de răspuns, asigurarea rezilienței comunităților și diminuarea impactului tipului de risc necesar a fi aplicate, condițiile concrete de aplicare și destinatarii acestor măsuri;”;

— Art. 9 alin. (4): „Personalul care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (2) și (3) are obligația de a purta în permanență mască ce va fi schimbată la un interval de cel mult 4 ore, iar operatorul economic va asigura măști pentru aceștia, precum și soluții de dezinfecție a mâinilor în zona de acces în incintă. Purtarea măștilor de protecție de către client și respectarea normelor de distanțare la case de marcat sunt obligatorii.”;

Prevederile art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 au următorul cuprins: „Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 13, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile publice, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă;»”.

27. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 privind dreptul la viață, integritate fizică și psihică, art. 30 alin. (1) și (2) privind libertatea de exprimare, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 93 privind măsuri excepționale, art. 108 alin. (3) privind ordonanțele Guvernului, art. 115 alin. (1), (2), (4)—(6) privind delegarea legislativă și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, au mai fost analizate critici similare celor formulate în prezenta cauză cu privire la Legea nr. 55/2020, în ansamblul său, și la prevederile art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 6 lit. c) din Legea nr. 55/2020 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 22 iulie 2021, Decizia nr. 12 din 18 ianuarie 2022, deciziile nr. 36 și nr. 37 din 27 ianuarie 2022, nepublicate*) în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii).

29. Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la lipsa solicitării avizului Consiliului Economic și Social în cazul Legii nr. 55/2020, Curtea, în jurisprudența sa, a analizat critici similare, fără a reține încălcarea dispozițiilor constituționale invocate (a se vedea Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, precitată). În esență, Curtea a reținut că, în cadrul procedurii legislative de adoptare a Legii nr. 55/2020, Camera Deputaților și Senatul nu au solicitat și nu au primit avizul Consiliului Economic și Social. Referitor la același aviz, în expunerea de motive a Legii nr. 55/2020, la secțiunea a 3-a, intitulată „Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ”, la toate punctele acestei secțiuni, se menționează că „proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect”, inițiatorul, respectiv Guvernul, asumându-și astfel că Legea nr. 55/2020 nu are impact socioeconomic. Aceeași concluzie rezultă și din pct. 5, referitor la informații privind avizarea, al secțiunii a 6-a a expunerii de motive, cu denumirea „Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ”, în care se specifică, în mod expres, avizarea proiectului doar de către Consiliul Legislativ.

30. Critica prin care se susține un pretins paralelism legislativ între Legea nr. 55/2020 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu incidență în domeniul managementului situațiilor de urgență și al protecției civile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 14 mai 2020 a fost examinată în Decizia nr. 416 din 10 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 25 august 2021. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 și Legea nr. 55/2020 au un obiect de reglementare distinct și se află într-un raport de lege generală — lege specială, ceea ce înseamnă că excepțiile sunt cele prevăzute în legea specială și sunt aplicate strict în ceea ce privește situațiile expres determinate în aceasta, urmând ca legea generală — sau dreptul comun, *lato sensu* — să se aplice tuturor celorlalte cazuri. În virtutea principiului *specialia generalibus derogant*, norma specială este cea care derogă de la norma generală, iar o normă generală nu poate înlătura de la aplicare o normă specială, care este de strictă interpretare (a se vedea, în acest sens, și prevederile art. 15 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010).

31. Astfel, Curtea a observat că instituirea și prelungirea stării de alertă în contextul pandemiei de COVID-19 sunt reglementate în mod expres de dispozițiile art. 2, 3 și 4 din Legea nr. 55/2020. Potrivit art. 72 din acest act normativ, dispozițiile Legii nr. 55/2020 se completează cu reglementările de drept comun aplicabile în materie, în măsura în care acestea din urmă nu contravin prevederilor acestei legi. Așa fiind, dispozițiile Legii nr. 55/2020 referitoare la declararea/prelungirea/încetarea stării de alertă în cazul pandemiei de

COVID-19 reprezintă norme speciale, derogatorii de la dreptul comun în materie, reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004. În aceste condiții, mențiunea de la art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, potrivit căreia se exclude de la aplicare procedura declarării stării de alertă reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004, trebuie interpretată în sensul că inclusiv art. 41—art. 45 din aceeași ordonanță sunt excluse de la aplicare în cazul declarării sau prelungirii stării de alertă pe teritoriul României în contextul pandemiei de COVID-19. În consecință, Curtea a reținut caracterul neîntemeiat al criticii de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

32. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 6 lit. c) din Legea nr. 55/2020, dispoziții care reglementează cu privire la instituirea și prelungirea stării de alertă și stabilesc conținutul hotărârilor prin care se declară ori se prelungeste starea de alertă, precum și al celor prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă, Curtea a observat că Legea nr. 55/2020, a fost adoptată în considerarea necesității instituirii, inclusiv la nivel legislativ, a unor mecanisme care să protejeze, în mod adecvat și cu prioritate, drepturile convenționale, unionale și constituționale la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății și având în vedere obligația instituită de Legea fundamentală în sarcina statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice a cetățenilor.

33. Curtea a reținut că Legea nr. 55/2020 constituie un act normativ-cadru care stabilește principiile de bază ale instituirii stării de alertă, prevăzând, cu titlu general, măsurile ce pot fi dispuse în cadrul acesteia, în vederea atingerii obiectivelor mai sus arătate. Aceste măsuri, astfel cum se arată, în mod expres, la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020, sunt adoptate în aplicarea legii analizate, de către Guvern, prin hotărâre, la propunerea ministrului afacerilor interne, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, starea de alertă putând fi prelungită, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile. Această manieră de reglementare denotă intenția legiuitorului de a crea un cadru legal pentru implementarea măsurilor cu caracter administrativ necesare și adecvate particularităților crizei epidemiologice existente și evoluției acesteia în fiecare perioadă de timp. Aceste necesități de reglementare nu puteau fi, în mod evident, anticipate la data elaborării Legii nr. 55/2020 și nici prevăzute, în mod expres, în cuprinsul acestei legi, având în vedere caracterul lor variabil, imprevizibil. Cu toate acestea, legea analizată prevede, în mod expres, procedura de instituire și de prelungire a stării de alertă, măsurile care pot fi dispuse pe parcursul acesteia, perioadele de timp pentru care pot fi luate și prelungite astfel de măsuri, condițiile implementării lor, precum și autoritățile și instituțiile statale implicate.

34. Așa fiind și având în vedere natura legii, pe de o parte, și a hotărârii Guvernului, pe de altă parte, legiuitorul a prevăzut ca instituirea stării de alertă — în sensul aplicării dispozițiilor Legii nr. 55/2020 pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, după caz — să fie făcută prin hotărâre a Guvernului. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 457 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 1 iulie 2020, paragraful 42, Curtea a reținut că hotărârile Guvernului sunt acte administrative normative sau individuale, expresie a competenței originare a Guvernului, prevăzută în Constituție, tipică pentru rolul acestuia de autoritate publică a puterii executive. S-a arătat, totodată, că organizarea executării legilor pe calea hotărârilor este un atribut exclusiv al Guvernului și că, potrivit regimului său constituțional, hotărârea Guvernului intervine atunci când executarea unor prevederi ale legii reclamă stabilirea de măsuri sau reguli subsecvente. Prin urmare, Curtea a reținut că hotărârile

*) Deciziile Curții Constituționale nr. 36 din 27 ianuarie 2022 și nr. 37 din 27 ianuarie 2022 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 13 aprilie 2022 și, respectiv, nr. 417 din 29 aprilie 2022.

Guvernului se adoptă întotdeauna pe baza și în vederea executării legilor, urmărind punerea în aplicare sau ducerea la îndeplinire a acestora.

35. Curtea a mai reținut că, drept urmare a pronunțării Deciziei nr. 457 din 25 iunie 2020, hotărârile Guvernului prin care se instituie starea de alertă, pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, nu mai sunt supuse încuviințării Parlamentului, acest mecanism fiind în acord cu dispozițiile Legii fundamentale.

36. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate conform căreia dispozițiile Legii nr. 55/2020 permit Guvernului să limiteze exercitarea unor drepturi și libertăți fundamentale, prin adoptarea de hotărâri de instituire și de prelungire a stării de alertă, Curtea a reținut că, prin natura lor, măsurile instituite în perioada stării de alertă presupun limitarea exercitării unor drepturi și libertăți fundamentale, în scopul asigurării unei protecții adecvate a dreptului la viață, la integritate fizică și psihică și la ocrotirea sănătății, aspect menționat în preambulul Legii nr. 55/2020. Aceste restrângeri au ca temei legal dispozițiile legii anterior menționate, care, de altfel, prevăd în mod expres care sunt măsurile restrictive ce pot fi dispuse în perioada stării de alertă, precum și regimul juridic al dispunerii lor, corespunzând scopului arătat în cuprinsul legii. În aceste condiții, hotărârile Guvernului, la care fac referire prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020, asigură organizarea executării dispozițiilor legii analizate, prin reglementarea formelor concrete ale măsurilor specifice stării de alertă, care pot să difere de la o perioadă la alta sau de la o unitate administrativ-teritorială la alta, fiind corespunzătoare dinamicii crizei epidemiologice.

37. Astfel, urmând capitolului I „Dispoziții generale” care conține norme juridice referitoare la instituirea și prelungirea stării de alertă pe durata pandemiei de COVID-19, dispozițiile capitolului II „Măsuri sectoriale” din Legea nr. 55/2020 reglementează, în mod distinct, pe domenii, tipul de măsuri ce pot fi dispuse în vederea atingerii obiectivului propus de legiuitor, inclusiv „Măsurile pentru diminuarea impactului tipului de risc”. Art. 5 din lege constituie un tablou exhaustiv al tipurilor de măsuri ce pot fi dispuse în temeiul acestui act normativ în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19.

38. Potrivit dispozițiilor art. 6 lit. c) din Legea nr. 55/2020, hotărârile Guvernului prin care se instituie sau se prelungesc starea de alertă trebuie să precizeze, în mod clar, care sunt măsurile pentru creșterea capacității de răspuns, asigurarea rezilienței comunităților și diminuarea impactului tipului de risc necesar a fi aplicate, astfel că îi revine executivului rolul să selecteze, în funcție de datele concrete ale evoluției pandemiei la un anumit moment, acele măsuri prevăzute la nivelul legii care sunt cele mai adecvate atingerii obiectivului stabilit de legiuitor, cu o restrângere proporțională a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți ale persoanei.

39. În aceste condiții, prerogativa Guvernului de a emite hotărâri ce vizează implementarea măsurilor reglementate la nivelul legii, pentru a răspunde în mod adecvat evoluției pandemiei de COVID-19, se circumscrie prevederilor art. 108 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor”. De asemenea, de vreme ce aceste măsuri sunt consacrate la nivelul legii adoptate de Parlament, nu se poate reține încălcarea prerogativelor constituționale ale acestei autorități și nici încălcarea principiului separației puterilor în stat.

40. Curtea a mai precizat că garanția respectării tuturor exigențelor legale referitoare la instituirea și prelungirea stării de alertă nu poate fi realizată decât în măsura în care, în aplicarea prevederilor constituționale ale art. 21, 52 și ale art. 126 alin. (6), hotărârile Guvernului care dispun aceste măsuri sunt supuse controlului instanțelor de contencios administrativ. În cadrul controlului judecătoresc, instanțele pot analiza dacă există

condițiile obiective care justifică instituirea stării de alertă sau prelungirea acesteia, dacă măsurile sunt dispuse pentru termenul limitat prevăzut de lege, precum și dacă respectă exigențele constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți (Decizia nr. 392 din 8 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 12 iulie 2021). De asemenea, Curtea a subliniat că, în vederea asigurării unei reglementări clare, ca să garanteze în mod efectiv și eficient accesul la justiție al persoanelor ale căror drepturi sau interese au fost încălcate prin emiterea unor hotărâri ale Guvernului, ordine sau instrucțiuni ale miniștrilor pentru punerea în aplicare a unor măsuri pe durata stării de alertă, în temeiul Legii nr. 55/2020, legiuitorul este chemat să reglementeze o procedură al cărei conținut să fie ușor identificabil, clar și previzibil sub aspectul consecințelor și care să asigure posibilitatea soluționării cauzelor în regim de urgență, într-un termen foarte scurt, astfel încât hotărârile pronunțate să fie apte să înlăture în mod concret și eficient consecințele actelor administrative atacate, în perioada în care acestea produc efecte. Așa fiind, Curtea a constatat că viciul de neconstituționalitate circumscris inexistenței unei căi de atac efective în ceea ce privește contestarea hotărârilor Guvernului prin care se instituie, se prelungesc sau încetează starea de alertă și a actelor subsecvente a fost sancționat prin pronunțarea Deciziei nr. 392 din 8 iunie 2021 (a se vedea Decizia nr. 416 din 10 iunie 2021, precitată).

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

42. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 55/2020, care stabilesc obligația personalului care desfășoară activități de comercializare cu amănuntul a produselor și a serviciilor de a purta în permanență mască de protecție, precum și obligația clientului de a purta masca de protecție și de a respecta normele de distanțare la case de marcat, Curtea observă că aceste prevederi de lege nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată excepția. Astfel cum rezultă din Încheierea de sesizare din 15 decembrie 2021, pronunțată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.619/301/2021, cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate are ca obiect soluționarea apelului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă plângerea formulată cu privire procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, prin care, în temeiul art. 65 lit. h) și al art. 66 lit. a) din Legea nr. 55/2020, autorul excepției a fost sancționat contravențional cu amendă, reținându-se în sarcina acestuia că la data de 18 ianuarie 2021, a fost surprins fără mască de protecție într-un spațiu public (pe stradă).

43. Într-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională a statuat că „legătura cu soluționarea cauzei”, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care constituie o condiție de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (a se vedea Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august

2014, Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 20 iulie 2018, Decizia nr. 247 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 29 iulie 2018, și Decizia nr. 295 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 7 august 2018).

44. Curtea a mai subliniat că excepția de neconstituționalitate nu constituie un exercițiu pur teoretic și a precizat, de exemplu, prin Decizia nr. 230 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 5 iulie 2019, paragraful 20, faptul că, „în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract. [...] Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată” (Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragraful 30). Tot astfel, Curtea a mai reținut, într-o altă cauză, că „autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real în promovarea acesteia. Astfel, posibila admitere a excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia [...]” (Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 24 iulie 2014, paragraful 20, cu referire la Decizia nr. 29 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014).

45. Astfel, de vreme ce dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 55/2020 nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul

prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții de lege este inadmisibilă.

46. Referitor la critica formulată cu privire art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, Curtea reține că, prin Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, nepublicată*) în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă.

47. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” și ținând cont de faptul că Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, mai sus citată, a fost pronunțată ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 a devenit inadmisibilă.

48. În acord cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, în temeiul deciziei anterior menționate, prin care s-a admis excepția, prezenta decizie poate constitui motiv al unei cereri de revizuire (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 26 mai 2020, paragraful 34, sau Decizia nr. 246 din 20 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 5 iulie 2021).

49. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ernő Kovács în Dosarul nr. 1.425/337/2021 al Judecătorei Zalău — Secția civilă și de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 2.619/301/2021 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, și dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 6 lit. c) din Legea nr. 55/2020 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 55/2020, excepție ridicată de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 2.619/301/2021 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

3. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, excepție ridicată de Ernő Kovács în Dosarul nr. 1.425/337/2021 al Judecătorei Zalău — Secția civilă și de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 2.619/301/2021 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Zalău — Secția civilă și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

*) Decizia Curții Constituționale nr. 50 din 15 februarie 2022 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 martie 2022.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind prospectele operațiunilor de preschimbare și de răscumpărare anticipată a titlurilor de stat aferente lunii iunie 2022

În temeiul:

- art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021;
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 318/2022, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Normei Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea administrării riscurilor asociate datoriei publice guvernamentale se aprobă prospectul operațiunilor de preschimbare a titlurilor de stat în luna iunie 2022, în valoare nominală totală de 200 milioane lei, prevăzut în anexa nr. 1, și prospectul operațiunilor de răscumpărare anticipată a titlurilor de stat în luna iunie 2022, în valoare nominală totală de

50 milioane lei, prevăzut în anexa nr. 2, anexe care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
György Attila,
secretar de stat

București, 21 iunie 2022.
Nr. 1.466.

ANEXA Nr. 1

PROSPECTUL operațiunilor de preschimbare a titlurilor de stat în luna iunie 2022

Art. 1. — În vederea administrării riscurilor asociate datoriei publice guvernamentale în luna iunie 2022, Ministerul Finanțelor organizează operațiuni de preschimbare a titlurilor de stat după cum urmează:

a) elementele de identificare a seriilor de titluri de stat în circulație oferite spre preschimbare (etapa de răscumpărare):

Tipul titlului de stat	Seria emisiunii (cod ISIN)	Data licitației	Data decontării licitației	Data scadenței	Valoarea nominală individuală (lei)	Rata cuponului (%)	Dobânda acumulată (lei/titlu)
OS	ROGRXAE5BEO2	22 iunie 2022	24 iunie 2022	8 august 2022	5.000	4,00	175,34

b) elementele seriei de titluri de stat redeschise:

Tipul titlului de stat	Seria emisiunii (cod ISIN)	Data licitației	Data decontării licitației	Data scadenței	Valoarea nominală individuală (lei)	Valoarea totală indicativă (mil. lei)	Dobânda acumulată (lei/titlu)	Rata cuponului (%)
OS	ROO7A2H5YIN8	22 iunie 2022	24 iunie 2022	25 februarie 2032	5.000	200	109,22	6,70

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark emise înainte de data de 1 octombrie 2013 este de 10.000 lei, ulterior acestei date valoarea nominală individuală a noilor obligațiuni de stat de tip benchmark este de 5.000 lei.

Art. 3. — Metoda de adjudecare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu patru zecimale.

Art. 4. — Costul brut total aferent titlurilor nou-emise/redeschise solicitate de către fiecare participant sau client al acestuia la licitația de preschimbare trebuie să fie mai mare sau egal cu costul brut total al titlurilor de stat oferite spre preschimbare de respectivul participant sau client, diferența în lei urmând a fi plătită către Ministerul Finanțelor la data decontării operațiunii. Diferența în lei dintre costul brut total al titlurilor nou-emise/redeschise solicitate și costul brut total al titlurilor oferite spre preschimbare nu trebuie să depășească costul brut individual al unui titlu de stat nou-emis/redeschis, calculat la prețul cel mai mare specificat în oferta respectivului participant sau client.

Art. 5. — Participanții la operațiunile de preschimbare titluri de stat sunt dealerii primari care prezintă oferta în cont propriu și în contul clienților lor, deținători legali de titluri de stat din seriile anunțate pentru etapa de răscumpărare a operațiunii de preschimbare.

Art. 6. — În cadrul licitațiilor de preschimbare:

1. Ofertele de preschimbare sunt competitive și necompetitive.

2. În cadrul ofertei competitive de preschimbare de titluri de stat se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 8.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

4. Ofertele de preschimbare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

5. În cadrul ofertei de preschimbare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 8.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României. Se admit oferte de preschimbare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii indicative anunțate pentru fiecare operațiune de preschimbare de titluri de stat. Oferta necompetitivă depusă de

dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul prețului mediu ponderat al ofertelor competitive pentru titlurile nou-emise/redeschise rezultat în procesul de licitație.

6. Fiecare tranșă a ofertei de preschimbare competitive sau necompetitive va avea o valoare minimă egală cu valoarea nominală unitară aferentă instrumentelor oferite spre preschimbare (etapa de răscumpărare).

Art. 7. — Ministerul Finanțelor anunță prețul net cu 4 zecimale aferent titlurilor oferite spre preschimbare (etapa de răscumpărare), până la ora de începere a primirii ofertelor, prin publicarea pe website-ul Ministerului Finanțelor și/sau pe platformele electronice de știri financiare.

Art. 8. — (1) Ofertele de preschimbare a titlurilor de stat se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației în intervalul orar 10.00—12.00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de participare la licitație specificat la alin. (1).

Art. 9. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul ca suma aferentă operațiunilor de preschimbare să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 10. — Rezultatele operațiunii de preschimbare a titlurilor de stat se vor stabili în ziua desfășurării licitației, de către Comisia de licitație constituită în acest scop, și vor fi date publicității.

Art. 11. — Evenimentele de plată aferente operațiunii de preschimbare a titlurilor de stat se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de depozitare și decontare a instrumentelor financiare — SaFIR.

Art. 12. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre decontările aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 13. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

Art. 14. — Sumele încasate de Ministerul Finanțelor ca urmare a operațiunilor de preschimbare se utilizează pentru finanțarea deficitului bugetar și refinanțarea datoriei publice.

ANEXA Nr. 2

PROSPECTUL

operațiunilor de răscumpărare anticipată a titlurilor de stat în luna iunie 2022

Art. 1. — În scopul administrării riscurilor asociate datoriei publice guvernamentale, Ministerul Finanțelor organizează operațiuni de răscumpărare anticipată a titlurilor de stat emise în lei pe piața internă și tranzacționate pe piața secundară, după cum urmează:

Tipul titlului de stat	Seria emisiunii (cod ISIN)	Data licitației	Data decontării licitației	Data scadenței	Valoarea nominală individuală (lei)	Valoarea totală indicativă (mil. lei)	Dobânda acumulată (lei/titlu)	Rata cuponului (%)
OS	RO1522DBN056	22 iunie 2022	24 iunie 2022	19 decembrie 2022	5.000	50	89,66	3,50

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark emise înainte de data de 1 octombrie 2013 este de 10.000 lei, ulterior acestei date valoarea nominală individuală a noilor obligațiuni de stat de tip benchmark este de 5.000 lei.

Art. 3. — Metoda de adjudecare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Participanții la operațiunile de răscumpărare anticipată sunt dealerii primari care prezintă oferta în cont

propriu și în contul clienților lor, deținători legali de titluri de stat din seriile anunțate pentru răscumpărare anticipată.

Art. 5. — (1) Ofertele de răscumpărare anticipată sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de răscumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7.1 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de răscumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de răscumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7.2 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României. Se admit oferte de răscumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii indicative aferente fiecărei operațiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se

va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de răscumpărare competitive sau necompetitive va avea o valoare minimă egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument răscumpărat anticipat.

Art. 6. — (1) Ofertele de răscumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10.00—12.00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de răscumpărare specificat la alin. (1).

Art. 7. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul ca suma răscumpărată aferentă unei serii să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Decontările aferente operațiunilor de răscumpărare anticipată se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată decontarea titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

